

Görsel Sanatlar Eğitimi Veren Öğretim Elemanlarının Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik ve Yarar Algısı

The Self-Efficacy and Benefit Perception of Visual Arts Education Instructors towards Distance Education

Songül Molloğlu¹ Nimet Keser²

¹ Öğretim Görevlisi Dr, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sivas, Türkiye

² Prof. Dr. Çukurova Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Adana, Türkiye

Makale Bilgileri

Geliş Tarihi (Received Date)

28.05.2021

Kabul Tarihi (Accepted Date)

08.02.2022

*Sorumlu Yazar

Tel.: 0505 479 36 01

Adres: Sivas Cumhuriyet
Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü,
SİVAS

songulmolloglu@cumhuriyet.edu.tr

Öz: Bu çalışmada, görsel sanatlar eğitimi veren öğretim elemanlarının Coronavirüs (Covid-19) pandemisi nedeniyle uygulanan uzaktan eğitime ilişkin özyeterlik ve yarar algısının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada 68 öğretim elemanının yer aldığı, veriler Kişisel Bilgi Formu (KBF), Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği (UEYÖYAÖ) ve Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği (UEYYAÖ) ile elde edilmiştir. Öğretim elemanlarının UEYÖYAÖ ortalaması 39,91 (SS = 9,53), ölçeğin alt faktörleri olan Öğrenme Yönetimi ortalaması 15,47 (SS = 4,04), Teknoloji Yönetimi 17,03 (SS = 3,41) ve Sanal Sınıf Yönetimi ortalaması ise, 7,41 (SS = 2,39) olarak bulunmuştur. UEYYAÖ ortalaması 44,70 (SS = 13,64), ölçeğin alt faktörleri olarak; Öğrenme Ürünlerinin Etkililiği alt faktör ortalaması 23,47 (SS = 8,76), Öğrenme Yaşantılarının Zenginliği alt faktör ortalaması 7,12 (SS = 3,00) ve Sistemin Ekonomikliği alt faktör ortalaması ise 14,11 (SS = 3,65) olarak hesaplanmıştır. Öğretim elemanlarının UEYÖYAÖ ve UEYYAÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki elde edilmemiştir. UEYÖYAÖ ve UEYYAÖ üniversitelere ve anasanaat dallarına göre fark göstermemektedir. Çalışmada, öğretim üyesi ve öğretim görevlileri arasında uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algısında istatistiksel olarak önemli bir fark bulunmazken, öğretim üyelerinin UEYYAÖ ortalaması öğretim görevlilerine göre düşük bulunmuştur. Acil durumlarda uygulanabilir bir yöntem olmakla birlikte, gelecekte olası benzer durumlarda bu eğitimin verimliliğini, yararlılığını arttırmak için kurumların öğretim elemanlarının hazıroşluk durumlarını destekleyici eğitimsel programları düzenlemesi gerekli ve önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Görsel sanatlar eğitimi, Uzaktan eğitim, Uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algısı, Uzaktan eğitime yönelik yarar algısı

Abstract: In this study, it was aimed to examine the perception of self-efficacy and the benefit of educators who provide visual arts education regarding distance education applied due to the Coronavirus (Covid-19) pandemic. 68 educators took part in the study, and the data were obtained using the Personal Information Form (KBF), the Perception of Self-Efficacy for Distance Education (PSEDE) and the Perception of Benefit for Distance Education Scale (PBDES). The mean of the teaching staff was found to be 39,91 (SD = 9,53), the mean of Learning Management, which is the sub-factors of the scale, 15,47 (SD = 4,04), Technology Management 17,03 (SD = 3,41), and the mean of Virtual Classroom Management was 7,41 (SD = 2,39). The mean of PBDES was 44,70 (SD = 13,64), as sub-factors of the PBDES; the mean The Effectiveness of Learning Products was calculated as 23,47 (SD = 8,76), the mean of Wealth of Learning Experiences was 7,12 (SD = 3,00) and the mean of Economics of the System was 14,11 (SD = 3,65). There was no correlation between the mean scores of the academic staff on the PSEDE and PBDES. PSEDE and PBDES did not differ according to universities and branches of art. In the study, while there was no statistically significant difference in the perception of self-efficacy towards distance education between faculty members and lecturers, the mean of PBDES of faculty members was lower than that of lecturers. Although it is a method that can be applied in emergencies, it is necessary and important for institutions to organize educational programs that support the readiness of the educators in order to increase the efficiency and usefulness of this education in possible similar situations in the future.

Keywords: Visual arts education, distance education, perception of self-efficacy towards distance education, perception of benefit towards distance education

Molloğlu, S. ve Keser, N. (2022). Görsel sanatlar eğitimi veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik özyeterlik ve yarar algısı. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 333-340. <https://doi.org/10.17556/erziefd.943920>

Giriş

Dünya Sağlık Örgütü tarafından Covid-19'un küresel salgın (pandemi) olarak ilan edilmesiyle dünyanın her tarafından kriz yönetim stratejileri geliştirilerek durumla etkili baş etme yolları arayışı içine girilmiştir (WHO, 2020). Dünyadaki tüm ülkeler gibi Türkiye'de de pandemi olağanüstü bir hal oluşturarak bütün alanlarda olduğu gibi eğitim alanında da krizin yönetimi için yeni düzenlemeler yapmayı gerekli hale getirmiştir. Bu düzenlemeler içerisinde bir süre kesintiye uğrayan eğitimin yeniden başlatılması ve sürdürülmesi için alternatif eğitim olarak dünyada uygulanan farklı eğitim modellerini bu dönem için geçici ve zorunlu olarak uygulamaya geçirme çalışmaları başlatılmıştır (Can, 2020; Emin, 2020; UNESCO, 2020). Başlangıçta başvurulabilecek

en uygun seçenek gibi bakılsa da uzaktan eğitimin öğrencilerin eğitimleri üzerindeki etkisinin ne olacağı ancak salgından sonra yapılacak analizlerle ortaya konacaktır.

Görsel sanatlar eğitimi diğer branş eğitimleri gibi genel eğitimin bir parçası olmakla beraber kendine özgü teknik ve yöntemleri barındıran bir alandır. Çok boyutlu önemli bir sanatsal araç olarak bu alan öğrencilerin kendilerini düşünsel, duyuşsal, bilişsel ve bedensel olarak ifade etmelerini sağlar. Görsel sanatlar eğitimi ile öğrenci sorgulama, bilinçli bir şekilde güncel kültür- sanat tasarımlarını izleme, alanla ilgili bilgi, beceri, malzeme, teknik ve teknolojiyi etkili bir şekilde kullanabilme niteliklerini kazanır (Akkurt ve Boratav, 2018; MEB, 2018). Gerek kuramsal dersler gerekse atölyelerdeki sanatsal pratik çalışmaları ile görsel sanatlar eğitimi öğrencide, gözlem yapabilme, eleştirel düşünme, orjinalite,

pratik düşünce gelişimi, el becerisi ve yaratıcılık, gibi önemli bilgi ve beceri kazanmasını sağlar (Artut, 2013, s. 227; Edwards ve Nabors,1993). Ancak pandemiyle birlikte diğer eğitim alanlarında olduğu gibi görsel sanatlar eğitimi alanında da gözlem, izlem, kalem, kâğıt, boya, çizim gibi birçok teknik ve yöntemle okul içi ve okul dışı sürdürülen eğitim bilgisayara dayalı uzaktan eğitim yöntemiyle verilmeye başlandı. Acil bir eğitim yöntemi olarak uygulamaya konulan uzaktan eğitim sistemi ile görsel sanatlar eğitiminin sürdürülmesinde eğitimcilerin önemli rol ve sorumlulukları bulunmaktadır.

Uzaktan eğitim çevresini oluşturan öğretmen, ortam ve içerik gibi bileşenler bütün standartları sağlayacak şekilde geliştirilse de bir uzaktan eğitim ortamındaki başarıda en önemli etmenlerden biri de öğretim elemanının bu ortamlara ilişkin yaklaşımlarıdır (Can, 2020). Uzaktan eğitimde ders anlatan öğretim elemanlarının uzaktan eğitime ilişkin bilgi, uygulama ve inançları; uzaktan eğitimin sağladığı olanaklara ve teknolojik yapıya ilişkin bilgileriyle özyeterlik algıları sistemin iyileştirilmesinde önemli olanaklar sunabilir (Ak vd., 2021; Kim vd., 2013; Ottenbreit-Leftwich vd., 2010; Yıldız, 2015). Yapılan bir çalışmada özyeterlik algısı, eğitimcinin dijital ortamdaki öğrenme ve öğretme yetkinliğini etkileyen bir faktör olarak belirlenmiştir (Woodcock vd., 2015). Diğer bir çalışmada ise, özyeterlik algısının eğitimcinin uzaktan eğitime hazır oluşu üzerinde etkili bir etmen olduğu belirtilmektedir (Hung, 2016).

Bandura (1999) özyeterliği, bireyin belirli bir aktiviteyi yerine getirmek için gerekli olan etkinlikleri planlama ve uygulama yetkinliği ile ilgili yargısı olarak belirtmekte ve bu yargının bireyin davranışları üzerinde önemli bir etkisinin olduğuna dikkat çekmektedir. Ayrıca, Bandura (2000) özyeterlik inancını; kişinin biliş, duyu, güdü ve karar verme durumu üzerinde etkili olmasının yanında, kişilerin kişisel gelişimleri, zorluklarla başetme gücü, motivasyon güdülenme, karar alma ve yaşam kalitesini geliştirme üzerinde de belirleyici olduğunu belirtmektedir.

Özellikle senkron veya oluşturulan sanal sınıflarda sürdürülen eğitimde öğretim elemanının rolü ve sorumluluğu oldukça fazladır. Çünkü her şeyden önce sistemi yöneten öğretim elemanıdır. Bundan dolayı öğretim elemanının uzaktan eğitime ilişkin algıları, inançları, yargıları, teknoloji ve öğretim yöntemine ilişkin bilgi, tutum, becerisi gibi özellikleri uzaktan eğitim sürecinin verimli bir şekilde sürdürülmesini etkiler (Ertmer ve Ottenbreit-Leftwich, 2010; Pajares, 1992). İnanç ve uygulama arasındaki doğrusal ilişki öğretim elemanının öğretim uygulamalarına yansımaktadır. Çünkü öğretim elemanının pedagojik, teknolojik bilgisi ve eğitime ilişkin inancı birbirini etkiler ve dolayısıyla öğretim elemanlarının yürütülen sistemin yararı konusundaki inancını ortaya koyar (Gürer vd., 2016; Pajares, 1992).

Bilgi ve İletişim teknolojilerin yayılımı, kabulü ve benimsenmesi sürecinde yarar algısı teknolojinin yayılım ve kabulünü etkileyen önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir (Demir ve Yurdugül, 2015). Seksen sekiz çalışmanın yer aldığı bir meta analizde, yarar algısı yapılan bir işte niyeti ortaya koyan en önemli faktör olarak gösterilmiştir (King ve He, 2006). Usluel ve Mazman'ın (2010) eğitim alanındaki yeniliklerin yaygınlaştırılmasıyla ilgili 35 çalışma üzerinde yaptıkları bir içerik analizinde 25 çalışmada benzer şekilde yarar algısı yapılan işle ilgili niyeti, tutumu ya da doğrudan kullanımı etkileyen en önemli faktör

olarak değerlendirilmiştir. Yarar algısı kişinin neyi faydalı gördüğü, niçin faydalı gördüğü, yarardan anladığı şeyin ne olduğunun detaylı olarak irdelenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır (Straub, 2010; Usluel ve Mazman, 2010).

Buradan hareketle öncelikle eğitimcinin bakış açısıyla sistemin özyeterlik ve yarar algısını değerlendirmek sistemin iyileştirilmesine katkı sunabilir. Bu anlayışla çalışmada, küresel düzeyde önemli etkilere neden olan Covid-19 pandemisi sürecinde devam eden uzaktan eğitime ilişkin Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının özyeterlik ve yarar algısının incelenmesi ve Görsel Sanatlar Eğitimi ile ilgili gelecekteki olası uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik öneriler sunulması amaçlanmıştır.

Araştırmanın Önemi

Yükseköğretim kurumlarında öğretim elemanının uzaktan eğitimle sürdürülen eğitime ilişkin yargısı uzaktan eğitim sürecinin etkili ve verimli olmasında önem taşımaktadır (Dooley ve Murphey, 2000; Hung, 2016). Alanyazın çalışmalarında da çevrimiçi öğrenme başarısında öğretim elemanlarının görüşlerinin önemli bir etmen olduğu belirtilmektedir (Harris ve Krousgill, 2008). Öğretim elemanları yeni öğretim teknolojileri ve yaklaşımları karşısında eğitim öğretim gereksinimleri doğrultusunda; öğrenciye danışmanlık hizmetlerini sunma, destek ve sürecin yürütülmesine ilişkin yeni gereksinimleri karşılamak üzere hazır olmalıdır.

Bu anlayıştan hareketle öncelikle eğitimcinin bakış açısıyla sistemin özyeterlik ve yarar algısını değerlendirmek sistemin iyileştirilmesine katkı sunabilir. Bu gereksinimle çalışmada, küresel düzeyde önemli etkilere neden olan Covid-19 pandemisi sürecinde devam eden uzaktan eğitime ilişkin Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının özyeterlik ve yarar algısının incelenmesi ve Görsel Sanatlar Eğitimi ile ilgili gelecekteki olası uzaktan eğitim uygulamalarına yönelik öneriler sunulması amaçlanmıştır. Bu amaçlar doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt istenmiştir:

Görsel sanatlar eğitimi veren öğretim elemanlarının;

1. Uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik algıları ne düzeydedir?
2. Uzaktan eğitime yönelik yarar algıları ne düzeydedir?
3. Uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik algıları ve yarar algıları arasında ilişki var mıdır?
4. Öz yeterlik algıları akademik unvanlarına göre farklılaşmakta mıdır?
5. Yarar algıları akademik unvanlarına göre farklılaşmakta mıdır?
6. Öz yeterlik algıları görev yaptıkları üniversiteye göre farklılaşmakta mıdır?
7. Yarar algıları görev yaptıkları üniversiteye göre farklılaşmakta mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli/ Deseni

Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının özyeterlik ve yarar algısını belirlemek için geçmişte ya da halihazırda olan bir durumu olduğu gibi tanımlayan araştırmalar için uygun bir model olan betimsel tarama yöntemi kullanılmıştır (Karasar, 2013).

Evren-Örneklem/Çalışma Grubu

Bu çalışmanın evrenini İç Anadolu Bölgesi'ndeki bir üniversitenin (Ü1) ile Akdeniz Bölgesi'ndeki bir Üniversitesinin (Ü2) resim, heykel, grafik, el sanatları, mimarlık ve tasarım gibi görsel sanat alanlarında eğitim veren öğretim elemanları oluşturmaktadır.

Çalışmanın örneklemini ise, araştırmaya katılmaya istekli, öğretim üyesi ve öğretim görevlisi kadrosunda bulunan öğretim elemanları oluşturmaktadır. Böylece, araştırmanın örneklemini Ü1'den 49, Ü2'den 19 öğretim elemanı olmak üzere toplam 68 öğretim elemanı oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması/Süreç

Veri toplama araçları

Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği (UEYÖYAÖ) ve Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği (UEYYAÖ) ile elde edilmiştir. Ölçeklerle ilgili izinler yazarından alınmıştır.

Kişisel Bigi Formu

Formda öğretim elemanının yaş, cinsiyet, çalıştığı üniversite, fakülte adı ve anasana dalı gibi kişisel ve eğitimin yürütülmesine ilişkin sorular yer almaktadır.

Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği

Öğretim elemanlarının uzaktan eğitimle ilgili düşüncelerini sorgulayan 5'li likert tipindeki ölçek 10 sorudan oluşmaktadır. Geçerlik ve güvenilirlik çalışması Yıldız (2015) tarafından yapılmıştır. Ölçek kapsamında teknoloji yönetimi, öğrenme yönetimi ve sanal sınıf yönetimi olmak üzere üç alt boyut yer almaktadır. Bu ölçeğe ilişkin güvenlik katsayısı ,86 olarak bulunmuştur (Yıldız, 2015). Bu çalışmada ise Cronbach's Alpha ,90 olarak bulunmuştur. Ölçeğin çalışmada kullanımı için izin alınmıştır.

Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği

Beşli likert tipinde 16 soruluk bir ölçek olan UEYYAÖ'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması Yıldız (2015) tarafından yapılmıştır. Öğrenme ürünlerinin etkililiği, öğrenme yaşantılarının zenginliği ve sistemin ekonomikliği olmak üzere üç alt boyuta sahip ölçeğin toplam güvenilirlik katsayısı ,91, ölçeğin alt boyutlarından Öğrenme ürünlerinin etkililiği ,92, öğrenme yaşantılarının zenginliği ,84 ve sistemin ekonomikliği ,62 olarak belirlenmiştir. Bu çalışmada ise Cronbach's Alpha katsayısı ,88 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin bu çalışmada kullanımı için izin alınmıştır.

Uygulama

Görsel sanatlar eğitimi veren öğretim üyesi ve öğretim görevlisi listesi çalıştıkları birimlerden alınarak, ilk aşamada araştırmacılar tarafından üniversitenin öğretim elemanlarına e-mailleri veya telefonları aracılığıyla araştırmanın amacını açıklayan bilgilendirme yapılmıştır. Araştırmaya katılmaya gönüllü öğretim elemanlarına e-maillerine veri toplama formları gönderilerek, geri dönüşler değerlendirilmiştir.

Etik Boyut

Yapılan bu çalışmada araştırma etiği ilkeleri gözetilmiş olup gerekli etik kurul izinleri alınmıştır. Etik kurul izni kapsamında; Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşerî Bilimler Kurulu, 02/06/2020 tarihli, 60263016-050.06.04-E.459177 sayılı belge alınmıştır.

Verilerin Analizi

Veri analizi SPSS 22.0 paket programında yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans, yüzde, minimum, maksimum, aritmetik ortalama, standart sapma dışında, uzaktan eğitime yönelik özyeterlik ve yarar algısının üniversite, görsel sanatlar alanı ve akademik düzeyi farklı olan gruplar arasında değişip değişmediğini test etmek için t testi, özyeterlik ve yarar algısı ortalamalarını kapsayan iki sayısal ölçüm arasında doğrusal bir ilişki varlığı, varsa ilişkinin yönü ve şiddetini değerlendirmek için korelasyon analizi gibi istatistiksel testlerden yararlanılmıştır.

Değerlendirmeler %95 güven düzeyi kriter alınarak yapılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde çalışmadan elde edilen verilere ilişkin tablolar ve açıklamaları yer almaktadır.

Tablo 1'de görüldüğü gibi, yaş ortalaması 43,89 (SS = 8,11) olan öğretim elemanlarının %72,1'i Ü1 Üniversitesinde çalışmakta, %29,4'ünün öğrenim durumu Yüksek lisans, %70,6'sı doktora derecesine sahiptir. Çalışma yılı ortalaması 14,21 (SS = 10,86) olan öğretim elemanlarının %42,6'sı Resim ve %14,7'si Grafik Anasana Dalı'nda olup %51,5'i öğretim üyesi, %48,5'i öğretim görevlisidir.

Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının özyeterlik puanlarına ilişkin betimsel istatistikler Tablo 2'de belirtilmektedir. Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının özyeterlik algı puanı, ölçeğin alt faktörleri olan Öğrenme Yönetimi, Teknoloji Yönetimi ve Sanal Sınıf Yönetimi ortalama puanları, standard sapmaları ve minimum, maksimum değerleri gösterilmektedir.

Tablo 1. Örneklem eğitimsel özellikleri

Özellikler	Sayı	%
Öğrenim Durumu		
Yüksek lisans	20	29,4
Doktora	48	70,6
Akademik görev		
Öğretim Üyesi	35	51,5
Öğretim Görevlisi	33	48,5

Not: Yaş; Ortalama (SS) = 43,89 (8,11), Minimum = 29; Maksimum = 58

Tablo 2. Öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algı ölçeği ortalaması

	Minimum	Maximum	Ortalama	Standart Sapma
Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği (Toplam)	10	50	39,91	9,53
Öğrenme Yönetimi	4	20	15,47	4,04
Teknoloji Yönetimi	4	20	17,03	3,41
Sanal Sınıf Yönetimi	2	10	7,41	2,39

Tablo 3. Öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik yarar algısı ölçeği ortalaması

	Minimum	Maximum	Ortalama	Standart Sapma
Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği (Toplam)	16	80	44,70	13,64
Öğrenme Ürünlerinin Etkililiği	9	45	23,47	8,76
Öğrenme Yaşantılarının Zenginliği	3	15	7,12	3,00
Sistemin Ekonomikliği	4	20	14,11	3,66

Tablo 2’de görüldüğü gibi, UEYÖYAÖ ile UEYYAÖ ve alt faktörleri incelendiğinde, öğretim elemanlarının UEYÖYAÖ (Ortalama = 39,91 (SS = 9,53), ölçeğin alt faktörleri olan Öğrenme Yönetimi ortalaması 15,47 (SS = 4,04), Teknoloji Yönetimi 17,03 (SS = 3,41) ve Sanal Sınıf Yönetimi ortalaması ise, 7,41 (SS = 2,39) olarak bulunmuştur.

Tablo 3’te Görsel Sanatlar Eğitimi veren öğretim elemanlarının UEYYAÖ puanı, ölçeğin alt faktörleri olan Öğrenme Ürünlerinin Etkililiği, Öğrenme Yaşantılarının Zenginliği ve Sistemin Ekonomikliği ortalama puanları, standard sapmaları ve minimum, maksimum değerleri gösterilmektedir.

UEYYAÖ ortalaması 44,70 (SS = 13,64), ölçeğin alt faktörleri olarak; Öğrenme Ürünlerinin Etkililiği alt faktör ortalaması 23,47 (SS = 8,76), Öğrenme Yaşantılarının Zenginliği alt faktör ortalaması 7,12 (SS = 3,00) ve Sistemin Ekonomikliği alt faktör ortalaması ise 14,11 (SS = 3,66) olarak hesaplanmıştır (Tablo 3).

Öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik algıları ve uzaktan eğitime yönelik yarar algısı arasındaki ilişkiye bakıldığında, öğretim elemanlarının UEYÖYAÖ ve UEYYAÖ arasındaki ilişki incelendiğinde, uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik algısı ile uzaktan eğitime yönelik yarar algısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı görülmektedir ($r = ,130$, $p = ,299$).

Tablo 4’te görüldüğü gibi, öğretim elemanlarının görev yaptığı üniversitelere ve alanlarına göre UEYÖYAÖ ($p < ,05$)

ve UEYYAÖ arasında elde edilen fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p > ,05$). Öte yandan, uzaktan öğretim sistemi ile ders veren öğretim üyesi ve öğretim görevlileri arasında uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algısında istatistiksel olarak bir fark bulunmazken, Öğretim üyelerinin UEYYAÖ ortalaması öğretim görevlilerine göre düşük bulunmuştur ($p < ,05$).

Tartışma ve Sonuç

Dünya Sağlık Örgütü’nün Yeni COVID-19 salgını bir pandemi olarak nitelendirmesi ve ülkemizde de ilk vakaların görülmesinden hemen sonra neredeyse bütün ülkeler virüsün yayılmasını önlemek amacıyla yüz yüze eğitime ara vererek uzaktan eğitim yöntemiyle eğitimi sürdürme kararı aldılar. Ülkemizde de üniversiteler ve diğer kademelerdeki okullar uzaktan eğitim sistemiyle sürdürülmeye başlandı. Bu çalışma ülkemizde pandemi sürecinde acil eğitim kapsamında sürdürülen uzaktan eğitim sistemine ilişkin görsel sanat eğitimi veren öğretim elemanlarının bu programı sürdürmeye ilişkin özyeterlik ve programın yararlılığına ilişkin algılarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmadan çıkan sonuçların benzer durumlarda eğitimde yaşanabilecek krizin yönetiminde etkili olabileceği ve geçici de olsa bu tür kriz durumlarında görsel sanat eğitimi ile ilgili uzaktan eğitimin niteliksel olarak sürdürülebilirliğine ilişkin önerileri sunmaktadır.

Tablo 4. Öğretim elemanlarının bazı özelliklerine göre uzaktan eğitime yönelik özyeterlik ve yarar algısı ortalaması

Ölçek	Grup	Ortalama (SS)	t-testi	p
UEYÖYAÖ	Ü1	41,87 (8,04)	1,621	,110
	Ü2	38,16 (10,48)		
	Resim, grafik	39,12 (10,04)	1,32	,210
	Diğer	43,00 (6,84)		
	Öğretim Üyesi	40,19 (9,62)		
UEYYAÖ	Öğretim Görevlisi	39,67 (9,57)	,135	,82
	Ü1	43,43 (9,99)		
	Ü2	39,77 (7,03)	1,523	,07
	Resim, grafik	40,75 (6,79)		
	Diğer	42,38 (10,56)		
UEYYAÖ	Öğretim Üyesi	38,05 (6,14)	4,893	,03
	Öğretim Görevlisi	42,38 (10,56)		

Not: Diğer = Mimarlık, heykel, tasarım, el sanatları; UEYÖYAÖ = Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algısı Ölçeği; UEYYA = Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği

Öğretim elemanlarının uzaktan eğitim yöntemini kullanmadaki başarısını gösteren faktörlerden biri de onların uzaktan eğitime yönelik algı ve beklentileri olarak bildirilmektedir (Can, 2020). Bu bağlamda, öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algılarının değerlendirilmesinde kullanılan 10 soruluk beşli likert tipindeki UEYÖYAÖ ile yapılan değerlendirmede, araştırmada uzaktan eğitim dersi anlatan öğretim elemanlarının uzaktan eğitime ilişkin özyeterlik algısı yüksek bulunmuştur. UEYÖYAÖ'nin minimum puanı 10, maksimum puanı 50 olup, çalışmada elde edilen puan ortalaması ise, 39,91 (standard sapma:9,53) olarak elde edilmiştir. Aynı ölçeği kullanılarak yapılan başka bir çalışmada ise, öğretim elemanlarının UEYÖYAÖ puan ortalaması 37,98 (standard sapma:7,96) bulunmuştur. Aynı çalışmada uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algılarını güçlendirmeye yönelik eğitici eğitimi verildikten sonra bu puanın yükseldiği (ortalama: 40,67; standard sapma: 6.88) belirlenmiştir (Ak vd., 2021). Bu çalışmada özyeterlik puanının daha yüksek çıkması örnekleme yer alan öğretim elemanlarının akademik deneyimlerinin fazla olması ve böylece sorun çözme yeteneklerinin daha çok gelişmiş olmasıyla ilişkilendirilebilir. Nitekim aradaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı bulunmasa da öğretim üyelerinin uzaktan eğitime yönelik özyeterlik algı puan ortalaması daha yüksek bulunmuştur. Zira yapılan çalışmalar uzaktan eğitimi yürüten eğiticilerin bilgi, beceri, deneyimlerinin kendilerini yeterli olarak algılamaları üzerinde etkili olduğunu göstermektedir (Baker, 2004; Cabı, 2018; Sae- Khaw, 2014).

Başta Bandura (1997) olmak üzere, özyeterlik konusunda çalışma yapan teorisyenler (Margolis ve McCabe, 2006), eğer kişilerin özyeterlik algısı yüksekse üstlendikleri görevi daha istekle yaptıkları, gönüllü katılım gösterdikleri, daha kararlı ve azimli oldukları ve görevi başarıyla bitirmeye odaklı çalıştıkları, özyeterlik algısı düşük olanlarda ise tam aksine görevi yerine getirmede isteksizlik, kaçınma ve kolay vazgeçme gibi duygu ve davranışlar gösterdiklerini belirtmektedirler. Böylece, çalışmada yer alan öğretim elemanlarının acil bir uygulama olmasına rağmen, uzaktan eğitim yoluyla verilen eğitime uyum sağladığı ve eğitimin yürütülmesi sırasında ortaya çıkan problemleri çözebilme yeterliliğine sahip olduğu söylenebilir.

Konu ile ilgili yapılan çalışmalarda yüksek düzeydeki özyeterlik algısının bireyin güdülenme, stres ve olumsuzluklarla başa çıkma, örgüte bağlılık ile bireysel performansı arttırdığı belirtilmektedir (Desivilya ve Eizen, 2005, Yılmaz vd., 2004). Dolayısıyla öğretim elemanlarındaki olumlu özyeterlik algısının desteklenmesi ve artırılmasına ilişkin uygulamaların hem kurumlar hem de ekip için işlerin yürütülmesinde kolaylaştırıcı ve başarıyı artırıcı bir faktör olacağı açıktır.

Çalışmada kullanılan minimum 16, maksimum 80 puan olan UEYÖYAÖ ortalaması 44,70 (SS = 13,64) olarak bulunmuştur. Bu sonuca bakıldığında öğretim elemanlarının uzaktan eğitim uygulamalarını gerçekleştirebilme inançlarının yüksek (Tablo 2) fakat uzaktan eğitimin görsel sanatlar eğitimi için yararlı olma inançlarının ise düşük olduğu görülmektedir (Tablo 3). Üç alt boyutu olan öğrenme ürünlerinin etkililiği, öğrenme yaşantılarının zenginliği ve sistemin ekonomikliği incelendiğinde, öğretim elemanlarının uzaktan eğitimi öğrenme ürünlerinin etkililiği ve öğrenme

yaşantılarının zenginliği boyutunu düşük yararlılıkta, uzaktan eğitim sistemini ise ekonomik buldukları belirlenmiştir. Görsel ağırlıklı bir düşün sistemi olan sanat eğitimi, yaratıcılığa işlev kazandırır. Temel tasarım derslerinde uygun malzeme, teknik ve renklerle öğrencinin zihnindeki tasarımı ayrıntılı bir şekilde kâğıda aktarabilmesi amaçlanır. Tüm bu uygulamalar görecelik, dokunarak yapılır. Görsel sanatlar eğitimi, ritim, yön, oran, denge gibi genel algılamaya dayalı birtakım teoriler rehberliğinde, düşünce, sezgi ve malzeme arasında ilişki kurarak sonuca gider (Gökaydın, 2002, s. 38-39). Bu nedendir ki öğretim elemanları bu sistemi ekonomik bulmakla beraber öğrenme ürünlerinin etkililiği ve öğrenme yaşantılarının zenginliği bakımından düşük yararlılıkta değerlendirmişlerdir. Nitekim daha önce, Alakoç tarafından 2001 yılında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi'nde çalışan 55 öğretim elemanı ile yapılan bir çalışmada da, öğretim elemanlarının sözel ağırlıklı dersler için uzaktan eğitim sisteminin uygun olduğu, resim gibi teknik ve uygulamalı derslerin uzaktan eğitimle verimli olamayacağını belirtmiştir.

Karaca vd. 2021 yılında pandemi sürecinde uzaktan eğitimi yürüten öğretmenler üzerinde yaptıkları çalışmada, öğretmenlerin uzaktan eğitime ilişkin yarar algılarının orta düzeyde olduğunu belirtmişlerdir. Benzer şekilde Gök ve Çakmak'ın (2020) 13 üniversitede toplam 168 öğretim elemanı üzerinde yaptıkları çalışmada, uzaktan eğitim algısı orta düzeyde bulunmuştur. Ak vd., (2021) UEYÖYAÖ'yi kullanarak 139 öğretim elemanı üzerinde yaptıkları çalışmada alt değeri 16, üst değeri 80 puan olan ölçekten ön test uygulamasından puan ortalaması 55,84 (SS = 13,77) iken, uzaktan eğitime ilişkin eğitici eğitiminden sonra son test puan ortalamasının 60,22'ye (SS = 14,65) yükseldiğine dikkat çekerek, uzaktan eğitim veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitim konusunda bilgilendirilmeleri gerektiği vurgusunu yapmışlardır. Görsel sanatlara ilişkin yapılan başka çalışma olmadığı için karşılaştırma olanağı bulunamamakla birlikte, bu çalışmada yarar algısının düşüklüğünün nedeni görsel sanatlar derslerinin ağırlıklı olarak pratiğe dayalı olması ve bu nedenle derslerin atölyede yapılması gerektiği ile ilişkilendirilmektedir.

Öğretim elemanlarının Uzaktan Eğitime Yönelik Özyeterlik Algıları Ölçeği ve Uzaktan Eğitime Yönelik Yarar Algısı Ölçeği arasındaki ilişki incelendiğinde, uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik algısı ile uzaktan eğitime yönelik yarar algısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki elde edilmemiştir. Benzer şekilde Yıldız (2015) çalışmasında, öğretim elemanları uzaktan eğitim sistemini yararlı olmadığına inandıkları halde, bu sistemi yürütmeye gerekli bilgi ve beceriye sahip olduklarını, sistemi ve teknolojiyi sürdürmede yeterlik algılarının yüksek olduğunu belirtmiştir. Sahip olunan bilgi ve becerinin teknolojiyi kullanmada kolaylık sağladığı, teknolojiye dayalı eğitim sisteminin sürdürülmesini engellemediği ancak teknoloji ağırlıklı eğitim sisteminin yararına olan inancın farklılaştığını gösteren benzer çalışmalar bulunmaktadır (Ertmer vd., 2012).

Çalışmada, öğretim üyelerinin uzaktan eğitime yönelik özyeterlik ve uzaktan eğitime yönelik yarar algısı arasında çalışmanın yapıldığı iki üniversiteye göre ya da anasanaat dalına göre istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmazken, öğretim üyelerinin uzaktan eğitime yönelik yarar algısı öğretim görevlilerine göre düşük bulunmuştur. Yapılan çalışmalar eğiticilerin öğrencilerin performansını

arttırabilecek faktörlere olan inancın, entelektüel ve teknoloji kullanımına ilişkin değişimlerin, beklentilerin, deneyimlerin eğitim sistemine olan algılarını etkileyebildiklerini göstermektedir (Kagan, 1992; Kim vd, 2013; Niederhauser ve Stoddart, 2001; Ottenbreit-Leftwich vd., 2010; Woodcock vd., 2015; Yıldız, 2015). Akademik unvan karşılaştırması olmasa da yapılan bazı çalışmalarda, kıdem yılı düşük öğretmenlerin uzaktan öğretime yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu belirlenmiştir (Ağır, 2007, Moçoşoğlu ve Kaya, 2020). Öğretim üyelerinin kıdem yılının daha fazla olabileceği düşünüldüğünde bu çalışmadaki sonucun literatürle uyumlu olduğu söylenebilir.

Öğretim üyeleri ve öğretim görevlileri gibi akademik ünvan ve öğretim elemanlarının diğer kişisel ve mesleki özelliklerine göre uzaktan eğitime ilişkin özyeterlik ve yarar algısı çalışmaları ayrıca yapılabilir. Yani, öğretim elemanlarının uzaktan eğitime bakışlarını etkileyen akademik unvan ve diğer kişisel ve mesleki özelliklere yönelik yordama yapmak için söz konusu değişkenlerin analizinin yapıldığı başka çalışmalara gereksinim duyulmaktadır.

Sonuç olarak, bu çalışmada Covid-19 Pandemisi nedeniyle eğitim-öğretim sürecinin sürdürülmesine yönelik uygulamaya konan uzaktan eğitimin görsel sanatlar eğitimini veren öğretim elemanlarının görüşü ele alınmıştır. Elde edilen sonuçlar, öğretim elemanları uzaktan eğitim yönteminin uygulanması konusunda öz yeterliğe sahip olsalar da bu yöntemin görsel sanatlar eğitimi için yarar algısı düşük bulunmuştur. Nitekim çalışmada elde edilen diğer bir bulgu olarak, öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik özyeterlilik algısı ve yarar algısı arasında anlamlı bir ilişkinin olmaması bu sonucu desteklemektedir. Bu çalışma iki üniversitenin resim- iş ve grafik bölümlerinde evrenin örnekleme temsil ettiği görsel sanat eğitimi veren öğretim elemanları ile yürütülmüştür. Her ne kadar bu çalışma görsel sanatlar eğitiminin uzaktan eğitimle yapılmasına ilişkin önemli veriler sunsa da sadece farklı illerde bulunan iki üniversitede yapılması genellenebilirliğini sınırlamaktadır. Bu nedenle çok merkezli, diğer görsel sanatlar alanlarının da yer aldığı ve eğitim öğretimi etkileyebilecek diğer değişkenlerin analizinin yapıldığı geniş örnekleme çalışmaları gereksinim bulunmaktadır. Gelecekte, benzer durumlar karşısında acil durumlarda uygulanan bir eğitim yöntemi seçeneği olarak uzaktan eğitimi görsel sanatlar eğitimi alanında kullanmak için, öğretim elemanlarının hazır oluşluğunun değerlendirilmesi ve kurumların buna gerekli stratejik planlamaları yapmaları önerilmektedir.

Yazar Katkı Oranı

Dr. Songül MOLLAOĞLU, çalışmanın konusu, amaç, veri toplama araçlarının belirlenmesi, araştırma literatürünün hazırlanması, veri analizi, raporlaştırılması konusunda katkı sağlamıştır. Prof. Dr. Nimet KESER veri toplama araçlarının belirlenmesi, verilerin toplanması, veri analizi, araştırma literatürünün hazırlanması, raporlaştırılması konusunda çalışmaya katkı sağlamıştır.

Etik Kurul Beyanı

Bu çalışma Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşeri Bilimler Kurulu (Protokol No. 60263016-050.06.04-E.459177) 02.06.2020 tarihinde toplantısında alınan onay kararı ile yürütülmüştür.

Çatışma Beyanı

Yazarlar çalışma kapsamında herhangi bir kurum veya kişi ile çıkar çatışması bulunmadığını beyan etmektedir.

Kaynaklar

- Ağır, F. (2007). Özel okullarda ve devlet okullarında çalışan ilköğretim öğretmenlerinin uzaktan eğitime karşı tutumlarının belirlenmesi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Ak, Ş., Gökdaş, İ., Öksüz, C., ve Torun, F. (2021). Uzaktan eğitimde eğitimcilerin eğitimi: Uzaktan eğitime yönelik öz yeterlik ve yarar algısına etkisi. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 7(1), 24-44.
- Akkurt, S., ve Boratav, O. (2018). Neden sanat eğitimi? *Uluslararası Eğitim Araştırmacıları Dergisi*, 1(1), 54-60.
- Alakoç, Z. (2001). Genel olarak uzaktan öğretim ve konuya öğretim üyelerinin bakışaçıları. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3, 403-413.
- Artut, K. (2013). Sanat eğitimi kuramları ve yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık
- Baker, J. D. (2004). An investigation of relationships among instructor immediacy and affective and cognitive learning in the online classroom. *The Internet and Higher Education*, 7(1), 1-13. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2003.11.006>
- Bandura, A. (1997). Self-efficacy: The exercise of control (1. Baskı). United States of America: W. H. Freedman and Company.
- Bandura, A. (1999). Social cognitive theory: An agentic perspective. *Asian Journal of Social Psychology*, 2(1), 21-41. <https://doi.org/10.1111/1467-839X.00024>
- Bandura, A. (2000). Exercise of human agency through collective efficacy. *Current Directions in Psychological Science*, 9(3), 75-78. <https://doi.org/10.1111/1467-8721.00064>
- Cabi, E. (2018). Teaching computer literacy via distance education: Experiences of the instructors. *Başkent University Journal of Education*, 5(1), 61-68.
- Can, E. (2020). Coronavirüs (Covid-19) pandemisi ve pedagojik yansımaları: Türkiye’de açık ve uzaktan eğitim uygulamaları. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 6(2), 11-53.
- Demir, O., ve Yurdugül, H. (2015). The examination of prospective teachers' information and communication technology usage and online communication self-efficacy levels in Turkey. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 176, 371-377. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.484>
- Desivilya, H.S., ve Eizen, D. (2005). Conflict management in work teams: the role of social self-efficacy and group identification. *The International Journal of Conflict Management*, 16 (2), 183-208. <https://doi.org/10.1108/eb022928>
- Dooley, K. E., ve Murphy, T. H. (2000). College of agriculture faculty perceptions of electronic technologies in teaching. Proc. of the 27th National Agr. Education Research Conference. San Diego.

- Edwards, L.C., ve Nabors, M.L. (1993). The creative art process: What it is and what it is not. *Young Children*, 48(3); 77-81.
- Emin, M.N. (2020). Koronavirüs salgını ve acil durumda eğitim. *Seta Perspektif*, 268,1-4.
- Ertmer, P. A., ve Ottenbreit-Leftwich, A. T. (2010). Teacher technology change: how knowledge, beliefs, and culture intersect. *Journal of Research on Technology in Education*, 42, 255-284. <https://doi.org/10.1080/15391523.2010.10782551>
- Ertmer, P. A., Ottenbreit-Leftwich, A. T., Sadik, O., Şendurur, E., ve Şendurur, P. (2012). Teacher beliefs and technology integration practices: a critical relationship. *Computers and Education*, 59, 423-435, doi.org/10.1016/j.compedu.2012.02.001.
- Gök, B., ve Kılıç Çakmak, E. (2020). Uzaktan eğitimde ders veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitim algısı. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 28 (5), 1915-1931. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.3914>
- Gökaydın, N. (2002). Temel sanat eğitimi (1.Baskı). İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Gürer, M. D., Tekinarslan, E., ve Yavuzalp, N. (2016). Çevrimici ders veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitim hakkındaki görüşleri. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry* 7(1), 47-78. <https://doi.org/47-78.10.17569/tojqi.74876>.
- Harris, D. A., ve Krousrill, C. (2008). Distance education: New Technologies and New Directions. Proceedings of the IEEE, 96(6), 917-930.
- Hung, M. L. (2016). Teacher readiness for online learning: Scale development and teacher perceptions. *Computers ve Education*, 94, 120-133.
- Kagan, D. M. (1992). Implications of research on teacher belief. *Educational Psychologist*, 27(1), 65-90.
- Karaca, İ., Karaca, N., Karamustafaoğlu, N., ve Özcan, M. (2021). Öğretmenlerin uzaktan eğitimin yararına ilişkin algılarının İncelenmesi. *Humanistic Perspective*, 3 (1), 209- 224.
- Karasar, N. (2013). Bilimsel araştırma yöntemi (25. Baskı). Ankara: Nobel.
- Kim, C. , Kim, M. K. , Lee, C. , Spector, M., ve DeMeester, K. (2013). Teacher beliefs and technology integration. *Teaching and Teacher Education*, 29, 76-85.
- King, W.R. He J. (2006). A meta-analysis of the technology acceptance model. *Information & Management* 43,740-755.
- Margolis, H., ve McCabe, P.P. (2006). Improving self-efficacy and motivation: What to do, what to say. *Intervention in School and Clinic*, 41(4), 218-227.
- MEB, (2018). Görsel Sanatlar Dersi Öğretim Programı (İlkokul ve Ortaokul 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar). Ankara
- Moçoşoğlu, B., ve Kaya, A. (2020). Koronavirüs hastalığı (Covid-19) sebebiyle uygulanan uzaktan eğitime yönelik öğretmen tutumlarının incelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 2(1), 15-43.
- Niederhauser, D. S., ve Stoddart, T. (2001). Teachers' instructional perspectives and use of educational software. *Teaching and Teacher Education*, 17, 15-31.
- Ottenbreit-Leftwich, A. T., Glazewski, K. D., Newby, T. J., ve Ertmer, P. A. (2010). Teacher value beliefs associated with using technology: Addressing professional and student needs. *Computers and Education*, 55, 1321-1355.
- Pajares, M. F. (1992). Teachers' beliefs and educational research: Cleaning up a messy construct. *Review of Educational Research*, 62(3), 307-332.
- Sae-Khow, J. (2014). Developing of indicators of an e-learning benchmarking model for higher education institutions. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 13(2), 35-43.
- Straub, E. T. (2010). Understanding technology adoption: Theory and future directions for informal learning. *Review of Educational Research*, 79(2), 625-649.
- United Nations Educational Scientific and Cultural Organization [UNESCO]. (2020). Distance learning strategies, what do we know about effectiveness? <http://www.unesco.org/covid19EDwebinar>. (Erişim Tarihi:16/04/2020).
- Usluel, Y. K., ve Mazman, S. G. (2010). Eğitimde yeniliklerin yayılımı, kabulü ve benimsenmesi sürecinde yer alan öğeler: bir içerik analizi çalışması. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39(3), 60-74.
- Woodcock, S., Sisco, A., ve Eady, M. (2015). The learning experience: Training teachers using online synchronous environments. *Journal of Educational Research and Practice*, 5 (1), 21-34.
- World Health Organisation [WHO]. (2020). WHO Director-General's opening remarks at the media briefing on COVID-19 – 11 March 2020, <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19-11-march-2020>. (Erişim Tarihi: 07/04/ 2020).
- Yıldız, M. (2015). Uzaktan eğitim programlarında ders veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitime yönelik bilgi, inanç ve uygulamaları arasındaki ilişkiler. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Yılmaz, M., Köseoğlu, A., Gerçek, C., ve Soran, H. (2004). Öğretmen özyeterlik inancı. *Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi*, 5(58), 278 – 287.

Extended Summary

Introduction

The faculty members' characteristics such as perceptions, beliefs, judgments about distance education, knowledge, attitude and skills about technology and teaching method affect the efficient continuation of the distance education process. In this study, it is aimed to examine the self-efficacy and the benefit perception of the instructors who provide Visual Arts Education regarding distance education in the process of Covid-19 pandemic, which has significant effects on a global level, and to present suggestions for similar possible distance education practices in the future regarding Visual Arts Education.

Method

This research is designed in a descriptive study design. The universe of the research consists of a total of 68 educators, 49 from U1 and 19 from U2. In the study involving 68 educators who teach in the departments of visual arts from two different universities, the data were obtained using the Personal Information Form (PIF), the Perception of Self-Efficacy for Distance Education (PSEDE) and the Perception of Benefit for Distance Education Scale (PBDES). Data analysis was done in SPSS 22.0 package program.

Findings, Discussion and Result

The mean age of the educators is 43.89 (SD: 8.11). The education level of 29.4 % of them is master's degree and 70.6% of them are Doctorate. The working year average of the educators is 14.18 (SS.10.86), 42.6% of the Painting Department; 14.7 % of them work in the Graphics Department. 51.4% of them are faculty members and 51.5% are lecturers. In line with the educational needs of the lecturers in the face of new teaching technologies and approaches; the student must be ready to meet new requirements based on guidance, support and flexibility of the process. Perceptions and expectations towards distance education are one of the variables that can determine the level of instructors' use of the distance education system. The mean of PSEDE is 39.91 (SD: 9.53). The mean of Learning Management, which are the sub-factors of this scale, was 15.47 (SD: 4.04), Technology Management 17.03 (SD: 3.41) and the average of Virtual Classroom Management was 7.41 (SD: 2.39). A high level of self-efficacy increases the individual's motivation, coping with stress and negativities, commitment to organization and individual performance. Therefore, this result is important. It is obvious that the practices to support and increase the positive self-efficacy perception of the educators will be a factor that will facilitate the execution of the works and be a success factor for both the institutions and the team.

When the three sub-dimensions of the effectiveness of learning products, the richness of learning experiences and the economy of the system were examined, the effectiveness of the distance education learning products of the instructors and the benefit of the richness of the learning experiences were found to be low. Educators stated that they found the distance education system economical.

Art education, which is a visual thinking system, adds functionality to creativity. In basic design lessons, it is aimed to transfer the design in the student's mind in detail to paper

with appropriate materials, techniques and colors. All these practices are done by seeing and touching. Visual arts education reaches the conclusion by establishing a relationship between thought, intuition and material, guided by a number of theories based on general perception such as rhythm, direction, proportion and balance. For this reason, although the educators found this system economical, they evaluated it with low usefulness in terms of the effectiveness of the learning products and the richness of their learning experiences.

No statistically significant difference was found between the PSEDE and PBDES according to the universities and departments where the educators were employed. On the other hand, there was no statistically significant difference in the PSEDE between the distance education system and faculty members and lecturers. However, the mean of the PBDES of the faculty members was found to be lower than the lecturers. As a result, in this study, the opinion of the educators who provide visual arts education of distance education, which has been put into practice for the continuation of the education-training process due to the Covid-19 pandemic, has been discussed.

The results obtained show that although the instructors had self-efficacy in the application of distance education method, the benefit perception of this method for visual arts education was found to be low. Although it is a method that can be applied in emergencies, it is necessary and important for institutions to organize educational programs that support the readiness of the educators in order to increase the efficiency and usefulness of this education in possible similar situations in the future.

Author Contribution

Dr. Songül MOLLAOĞLU contributed to the study's subject, purpose, determination of data collection tools, preparation of research literature, data analysis and reporting. Prof. Dr. Nimet KESER contributed to the study on the determination of data collection tools, data collection, data analysis, preparation of research literature and reporting.

Ethical Declaration

The purposes and procedure of the current study were granted approval from the ethical committee of the Sivas Cumhuriyet University (Ethics Committee's Decision Date: 02.06.2020, Ethics Committee Approval Issue Numbers: 60263016-050.06.04-E.459177).

Conflict Statement

The authors declare that there is no conflict of interest with any institution or person within the scope of the study.